

Karjäärinõustamise Ühing kasvas välja Koolipsühholoogide Ühingust, sest kutseasuunitluse koordineerijateks ja läbiviijateks ning karjäärinõustajateks koolides olid enamasti koolipsühholoogid, kes ühtlasi olid ka Eesti Koolipsühholoogide Ühingu liikmed.

1997. a. lähetas Avatud Eesti Fond Kesk-Euroopa Ülikooli karjääriplaneerimise juhendamist õppima 3 koolipsühhooloogi Eestist. **Kursuse läbisid Virve Kinkar, Piret Jamnes** ja üks koolipsühholoog Narvast. Koolituselt toodi kaasa USA- s välja töötatud ja kasutusel olnud kutseasuunitluse metoodiline materjal ja **J. Hollandi kutse-eelistuste test**, mis tõlgiti eesti keelde. Piret ja Virve hakkasid nende materjalide tutvustamiseks läbi viima koolitusi, milles osalesid paljud koolipsühholoogid-karjäärinõustajad. Kursused osutusid oma uudsuses populaarseteks ning kutse-eelistuste testist sai paljude karjäärinõustajate igapäevane töövahend.

2000. aastal muutus karjääritemaatika üha aktuaalsemaks. Arutati, et karjäärispetsialistidele on vaja hakata andma kutset ja töötada välja kutsestandard. EKPÜ liikmete seast kujunes aasta lõpuks välja algatusgrupp, kes hakkas ette valmistama uue ühingu loomist. **Üle Eesti töötasid SA Eesti Kutsehariduse Reformi (SA Innove eelkäija) all kutseasuunitlusega tegelevad keskused**, millest suuremad olid Tallinnas ja Tartus.

Signe Reppo, kes juhtis alates 2002. aastast Tartu Kutsehariduskeskuse nõustamisteenuste üksust, oli 2000. aastal käinud Budapestis Rahvusvahelisel Karjäärinõustamise Konverentsil ning saanud sealt kinnitust, et „**see on just õige asi, mida ajada**“ ning innustust, et hakata karjäärinõustamist Eestis hoogustama, temast sai üks eestvedaja Tartus.

Tallinna keskuses, mida juhtis Mari Suurväli, töötasid Virve Kinkar, Kulla Naaber, Kaire Savisaar, Aili Sakkeus, Piret Jamnes, Lana Randaru jt. Mare Juske töötas sel ajal Tartu Tööturuametis ja kasutas juba oma töös adapteeritud teste. Kokku saadi koolipsühholoogide koosolekutel, suvepäevadel. Üha rohkem said praktiseerivad karjäärispetsialistid aru, et „klubiline liikumine“ ei rahulda enam ning vaja on uut ühingat, et **hakata eraldi tegelema karjäärinõustamisega ja rääkida kaasa kutsenõustamise poliitika väljatöötamisel**.

***Kaire Karon (Savisaar):** Tol ajal oli üheks põhieesmärgiks luua organisatsioon, millel oleks õigus taotleda Kutsekojast karjäärinõustaja kutse andmist.*

***Signe Reppo:** Olime hästi optimistlikud ja rõõmsad, et Kutsehariduse Reformi tuules hakati tegelema karjäärinõustamise teemadega.*

Ühingu asutamise ettepaneku tegi Mari Suurväli, Tallinna Kesklinna Koolidevahelise Õppekombinaadi juht, Virve Kinkarile. Mari Suurväli pidas tähtsaks, et karjäärinõustaja kutset annavad praktikud.

***Virve Kinkar:** Otsus asutada karjäärinõustajate ühing võeti vastu 19.01.2001. Juba mõnda aega oli räägitud karjäärinõustaja kutsest ja kutseomistamisest. Mari Suurväli tegi mulle ülesandeks vajalikud dokumendid vormistada ja „ühing ära asutada“, et praktikuid koondav organisatsioon saaks kutse andjaks. Dokumentide koostamisel oli suur roll Piretil. Iga paberi kinnitamiseks tuli käia ametiasutustes kohapeal, mõnikord ka korduvalt. Väga pikka aega pidime ootama notari juurde pääsemise võimalust.*